

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1162/2025
08.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене – адвоката Владимира Рајића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.111/23 од 08.05.2024. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 бр.269/24 од 17.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 08. октобра 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Владимира Рајића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.111/23 од 08.05.2024. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 бр.269/24 од 17.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К бр.111/23 од 08.05.2024. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђена на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, с тим што уколико не плати новчану казну у том року, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, при чему казна затвора не може бити дужа од 6 месеци.

Истом пресудом, на основу члана 258. став 1. ЗКП оштећеном „Lidl Srbija KD“ из Нове Пазове досуђен је одштетни захтев, па је окривљена обавезана да оштећеном накнади штету у износу од 11.823,75 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Окривљена је обавезана и да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 бр.269/24 од 17.07.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, а пресуда Основног суда у Зрењанину К бр.111/23 од 08.05.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Владимир Рајић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљену ослободити од оптужбе или да побијане пресуде преиначи у погледу кривичне санкције тако што ће уместо новчане казне окривљеној изрећи условну осуду, или да укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим (другостепеним) судом.

У конкретном случају, бранилац окривљене АА - адвокат Владимир Рајић, као разлог за подношење захтева истиче битну повреду повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца.

Међутим, с тим у вези, бранилац у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у односу на износ противправно стечене имовинске користи коју је окривљена прибавила извршењем кривичног дела и истиче да је као вредност робе наведена цена са ПДВ-ом, иако је од цене производа морао бити одбијен ПДВ и да се у конкретном случају не зна ни тачна количина робе која је одузета, уз сопствени закључак да од укупног износа, када се одузме ПДВ вредност одузете робе имовинска корист не износи 11.823,00 динара, већ 4.609,00 динара, те да стога Основно јавно тужилаштво није било овлашћено да заступа оптужбу против окривљене.

Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Поред тога, бранилац у уводу поднетог захтева, као разлог подношења, истиче и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца. Међутим, у образложењу захтева бранилац не наводи на који начин је суд повредио кривични закон по питању да ли је дело за које се окривљена гони кривично дело, нити на који начин је одлуком о кривичној санкцији повређен закон, већ полемише са постојањем умишљаја код окривљене и намером да одузме предметну робу из маркета, и истиче да нижестепени судови нису правилно ценили олакшавајуће и отежавајуће околности на страни оштећене, те дакле, указује на повреду члана 441. став 1. ЗКП.

Најзад, у образложењу поднетог захтева бранилац истиче и да је изрека првостепене пресуде нејасна у делу где се наводи да је окривљена извршила кривично дело искористивши непажњу радника обезбеђења и с тим у вези полемише са исказом сведока-службеника обезбеђења код оштећеног, а којим наводима указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Како наведене повреде закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев и у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић